

tet derved skulde komme til at staa med et
 Slaags moralsk Ansvar for sige Skrifter.
 Denne Indvending synes mig af meget
 ringe Størrelse, thi ellers pleje vi jo dog ikke
 at indrette vore offentlige Forhold under
 Hensyn til, hvad meget ensfoldige og ukyndige
 Mennesker kunde tro var Meningen. Men
 i ethvert Fald, hvis vi nu fastholde det,
 vilde det jo ikke føre til andet end, at man
 i Stedet for disse Ord: „tilladt af Universi-
 tetet“ satte nogle andre Ord, som ikke gav
 Anledning eller Mulighed for en saadan
 Misforstaaelse f. Eks.: „Betaling er erlaadt“,
 eller hvorledes man nu vilde udtrykke den
 Kvittering, som det jo i Virkeligheden kun
 er, for at Universitetet har faaet sine Penges.
 Det var, tror jeg, den almindelige Opfat-
 telse haade her i Tinget og i Finansudval-
 get, men nu i Aar viser det sig jo, at man
 har fravalget det. Finansudvalgets nuvæ-
 rende Flertal finder intet at indvende imod,
 at Universitetet udøver en saadan Censur,
 naaet Censur jo efter Grundloven er af-
 staffet og ikke yderligere maa indføres, og
 man støtter det, som jeg hørte af den ære-
 de Ordfører, paa, at det kunde give Anledning
 til, at man udgav f. Eks. utugtige Skrifter
 med Almanakken som Indledning. Jeg
 tror, at den ærede Ordfører tager ganske
 fejl i det. Jeg kan ikke tænke mig, at den
 ærede Ordfører er uvidende om, at det ikke
 er tilladt her i Landet at udgive utugtige
 Skrifter. Altsaa, hvis man forsøger det,
 bliver et saadant Skrift konfiskeret, og Ud-
 gaveren straffet, og det bliver han uden Hen-
 syn til, om der staar „Tilladt af Universi-
 tetet“, eller hvordan nu Kvitteringen lyder.
 Altsaa i den Henseende synes jeg ikke, at der
 er nogen som helst Vanskelighed, og i alt
 Fald naar Universitetets kvitteringen fik den
 Form som af mig antydet, saa er det jo
 ganske ligeegyldigt for Universitetets Ved-
 kommende, hvad der staar i dette Skrift, thi
 saa er der jo ingen længere, der kan tro, at
 Universitetet har sanktioneret dette Skrift,
 og det er jo kun der, at Betænkkeligheden
 har ligget, det er jo kun derfra, at Vanske-
 lighederne ere opstaaede. Nu forekommer
 det mig, at der aldeles ingen Tvivl kan
 være om, at naar Staten som i dette Til-
 fælde udfører et offentligt Arbejde paa sin
 Befordring og paa alle Borgernes Vegne,
 saaledes som Universitetets Affattelse af
 Almanakken er, saa følger det deraf, at alle
 Borgere maa have en lige Ret til at be-
 nytte Resultatet af dette offentlige Arbejde
 imod at erlægge den for alle lige Afgift, og
 at det vilde være et fuldkomment Misbrug
 af offentlige Midler og offentligt Arbejde,
 om man lod en Institution som Universi-

tetet benytte sig heraf til at lade dette offent-
 lige Arbejde komme enkelte Borgere til Gode,
 medens det nægtedes andre. At det skulde
 kunne benyttes saaledes til at øve en Par-
 tisthed over for nogle, saaledes at man be-
 gunstiger nogle og foruretter andre, det er
 dog en høj Grad af Urimelighed. Nu fore-
 ligger dette Spørgsmaal jo ikke saaledes, at
 det i dette Dørlig kan være Genstand for
 Afstemning, saa jeg er ikke i Stand til at
 æske dette Ting's Mening om denne Ting,
 naaget det jo ganske vist vilde være inter-
 essant at høre, om nu dette Ting er kom-
 met til den samme Opfattelse af Universi-
 tetets Censur som Udvalgets Flertal. Da
 nu dette ikke er Tilfældet, skal jeg ikke yder-
 ligere fortsætte disse Bemærkninger.

Der er et andet Forslag, som den ære-
 de Ordfører ikke berørte, som jeg maa sige et
 Par Ord om, det er det Forslag, der findes
 i Endringsforslagslisten under Nr. 110,
 vedrørende Guldbryllupsfesten i Maj dette
 Aar for Kongefamilien. Udvalgets Mindretal
 har ikke kunnet deltage i Flertallet's For-
 slag her, og Grunden er den samme, som
 begrundede Udvalgets Flertals Stilling for
 nogle Aar siden over for Dynastiets Subi-
 læum. Det er de samme Grunde, som Min-
 dretallet gør gældende over for denne Be-
 villing, idet man finder, at Forholdet er
 ganske analogt. Naturligvis misfender jeg
 ikke, at der siden den Tid er foregaaet en
 Forandring, men det ligger jo ikke i For-
 fatningsforholdene, det ligger i de politiske
 Partiforhold, og ifølge den Forandring, der
 heri er foregaaet, kan jeg altsaa meget vel
 forstaa, at det nuværende Flertal, der ikke
 over for Forfatningsbruddet staar paa samme
 Maade som det tidligere Flertal, kunde og-
 saa over for dette Spørgsmaal have forandret
 sin Stilling, men for Mindretallet's Vedkom-
 mende, som jo ikke har Del i den Forandring,
 der kan siges at være indtraadt, kan der ikke
 være nogen Grund til nu at tage en anden
 Stilling. Maaeste vil man sige, at Forholdet
 ikke er ganske det samme, fordi der den Gang
 var Spørgsmaal om et Regeringsjubelæum
 og Kongemagtens Stilling som saadan, hvis
 man vil bruge dette Udtryk — medens dette
 her er et Familie-spørgsmaal. Nu, det er
 sandt; men den Forstel fører jo lige til det
 modsatte Resultat af det. Flertallet er kommet
 til, thi ganske vist, en saadan festlig Be-
 givenhed, som indtræder for den ene Faktor
 i Statsmagten som Dynastiets Jubelæum,
 kan jo ikke siges at være uvedkommende eller
 ligeegyldig for de andre Faktorer i Stats-
 magten. Det er noget, som i og for sig
 ligger inden for Rammen af de Ting, som
 alle Faktorer i Statsmagten have en rimelig